

Scott Ritter 1. září 2024

Doufal jsem, že se léto 2024 stane nezapomenutelným – budujím mosty přátelství s Ruskem, budu pracovat na rozvoji znalostí a informací jako léku na jed rusofobie v Americe a pokusím se zabránit jaderné válce mezi mou zemí a Ruskem. Federace.

Americká vláda měla jiné plány.

Vyrůstal jsem ve vojenské rodině a byl jsem ponořen do vlasteneckých témat vybudovaných kolem pojmu služby vlasti.

Na stěnu mého pokoje moji rodiče pověsili dva zarámované plakáty. První ukázala tvář prezidenta Johna F. Kennedyho z profilu, přes kterou byla překryta slavná slova z jeho inauguračního projevu: „Neptejte se, co pro vás může udělat vaše země. Zeptejte se, co můžete udělat pro svou zemi.”

Druhým byl plakát zobrazující amerického válečného zajatce za ostnatým drátem. „Kodex chování,“ zněl název plakátu.

„Jsem americký bojovník,“ stálo na plakátu. „Sloužím v silách, které střeží mou zemi a náš způsob života. Jsem připraven položit svůj život na jejich obranu.”

Bylo předurčeno, že půjdu ve stopách svého otce, abych sloužil své zemi jako mariňák a řídil se kodexem amerického bojovníka. Když jsem byl pověřen, složil jsem přísahu, „že budu podporovat a bránit ústavu Spojených států proti všem nepřátelům, zahraničním i domácím; že tomu budu nést pravou víru a věrnost; že tuto

povinnost беру svobodně, bez jakýchkoli mentálních výhrad nebo úmyslu se vyhýbat; a že budu dobře a věrně plnit povinnosti úřadu, do kterého se chystám vstoupit, tak mi pomáhej Bůh.”

Zatímco přísaha se právně vztahuje pouze na službu v „úřadu, do kterého se chystám vstoupit“, přísloví „jednou mariňákem, navždy mariňákem“ znamená, že tato přísaha byla a je celoživotním závazkem.

Služba mé zemi. Důvod, na jehož obranu jsem ochoten položit svůj život. Proti všem nepřátelům, cizím i domácím.

Toto je moje vyznání.

Toto je mé prohlášení o poslání.

Za jednu ze svých životních misí jsem učinil pokus zabránit novým závodům ve zbrojení mezi Ruskem a Spojenými státy. Bylo tomu tak od doby, kdy jsem byl vybrán jako součást Agentury pro inspekci na místě (OSIA), organizace ministerstva obrany vytvořené za účelem dohlížet na implementaci přelomové smlouvy o přechodných jaderných silách (INF) z roku 1987.

Jsem akademickým vzděláním historik a jako takový se často dívám na poučení z minulosti, abych řídil budoucí akce. Mezi koncem dubna 2023 a polovinou ledna 2024 jsem dvakrát cestoval do Ruska, strávil jsem tam o něco více než 50 dní, během kterých jsem navštívil 16 měst a setkal se se stovkami Rusů všech společenských vrstev, abych lépe porozuměl ruskému jazyku. pohled na život.

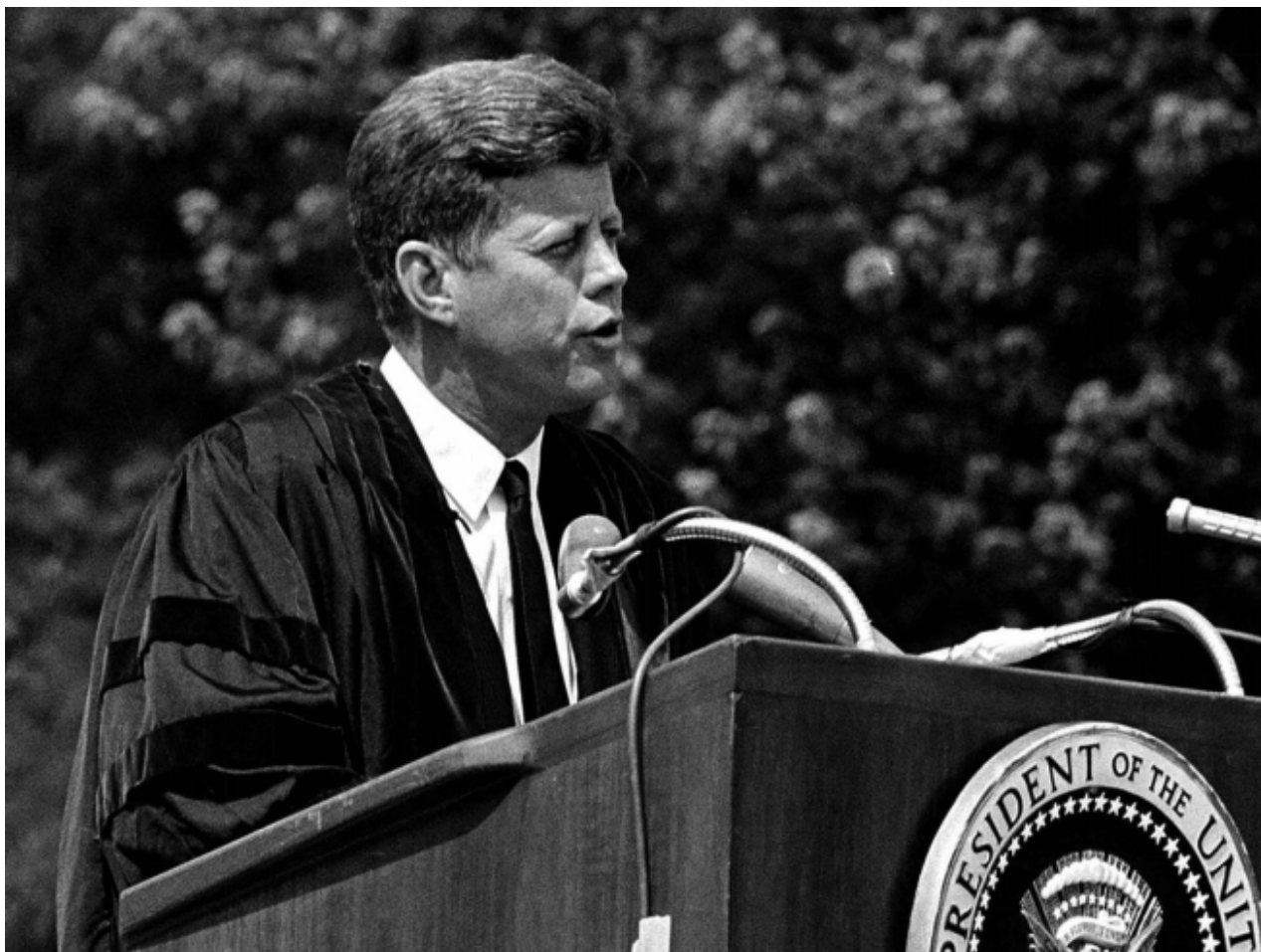
Inspiroval jsem se slovy prezidenta Johna F. Kennedyho, který v zahajovacím projevu na Americké univerzitě proneseném 10. června 1963 žádal americký lid, aby „neviděl jen zkreslený a zoufalý pohled na druhou stranu, aby vidět konflikt jako nevyhnutelný, přizpůsobení se jako nemožné a komunikaci jako nic jiného než výměnu hrozeb.”

Cestoval jsem do Ruska, protože jsem chtěl vnést naději do amerického vyprávění o Rusku.

„Žádná vláda ani sociální systém,“ řekl Kennedy, „není tak zlý, že by jeho lid musel být považován za postrádající ctnost. Jako Američané... stále můžeme chválit ruský lid za jeho četné úspěchy – ve vědě a vesmíru, v hospodářském a průmyslovém růstu, v kultuře a za činy odvahy.

Cestoval jsem do Ruska, abych byl na vlastní oči svědkem ctností ruského lidu.

„Je ironickým, ale přesným faktem,“ poznamenal Kennedy, „že dvě nejsilnější síly jsou ty, které jsou nejvíce ohroženy devastací. Vše, co jsme vybudovali, vše, na čem jsme pracovali, by bylo zničeno během prvních 24 hodin. A dokonce i ve studené válce, která přináší břemena a nebezpečí tolika národům, včetně nejbližších spojenců tohoto národa – naše dvě země nesou ta nejtěžší břemena. Oba totiž věnujeme obrovské sumy peněz na zbraně, které by mohly být lépe věnovány na boj proti nevědomosti, chudobě a nemocem. Oba jsme chyceni do začarovaného a nebezpečného kruhu, v němž podezření na jedné straně plodí podezření na straně druhé a nové zbraně plodí protizbraně.“

John F. Kennedy s úvodním projevem na Americké univerzitě, 10. června 1963

Cestoval jsem do Ruska, abych zabránil třetí světové válce.

„Zkrátka,“ prohlásil Kennedy, „jak Spojené státy a jejich spojenci, tak Sovětský svaz a jeho spojenci mají oboustranně hluboký zájem na spravedlivém a opravdovém míru a na zastavení závodů ve zbrojení. Dohody za tímto účelem jsou v zájmu Sovětského svazu i v našem zájmu – a dokonce i na ty nejnepřátelštější státy se lze spolehnout, že přijmou a dodrží tyto smluvní závazky a pouze ty smluvní závazky, které jsou v jejich vlastním zájmu.“

Cestoval jsem do Ruska, abych pomohl zabránit novým závodům ve zbrojení.

Takže,“ uzavřel Kennedy, „nebuďme slepí k našim rozdílům – ale zaměřme pozornost také na naše společné zájmy a na prostředky, kterými lze tyto rozdíly vyřešit. A pokud nyní nedokážeme ukončit naše rozdíly, můžeme alespoň pomoci učinit svět bezpečným pro

rozmanitost. Neboť v konečné analýze je naším nejzákladnějším společným spojením to, že všichni obýváme tuto malou planetu. Všichni dýcháme stejný vzduch. Všichni si vážíme budoucnosti našich dětí. A všichni jsme smrtelní.”

Cestoval jsem do Ruska kvůli budoucnosti mých dětí.

Autor (vpravo) s Valerijem Jakovlevem před raketou SS-25 vyrobenou továrnou Votkinsk

Ze své druhé cesty do Ruska jsem se vrátil v polovině ledna 2024. Během měsíce jsem začal vymýšlet, jak nejlépe pokračovat a rozšířit své poslání překonat rusofobii tím, že jí čelím analýzou založenou na faktech.

Pro své novinářské kolegy jsem vypracoval referát, kde jsem podrobně rozepsal svou diplomovou práci. „Vztahy mezi Ruskem a Západem byly v průběhu posledních dvou desetiletí ve stavu postupného zhoršování,“ poznamenal jsem. „Důvodů tohoto úpadku je mnoho, mají kořeny v ekonomických, sociálních, politických a

bezpečnostních otázkách pocházejících z rozpadu Sovětského svazu, chaotické situace, která se po tomto kolapsu vyvinula v Rusku, a negativní reakce Západu na nástup Vladimíra. Putin jako ruský vůdce neochotný přizpůsobit se své vizi toho, jak by mělo vypadat postsovětské Rusko.

Toto zhoršení vedlo k politizaci zpráv a analýz týkajících se všech záležitostí týkajících se širokého spektra problémů, které jako celek definují dnešní vztahy s Ruskem. Výsledkem je, že žurnalistické zpravodajství o Rusku bylo přinejlepším nahodilé a postrádalo ten druh informovaných postřehů, které se získávají při hlubším zkoumání událostí, které berou v úvahu i začleňují ruskou perspektivu. I když existuje potřeba rovnováhy, nelze ji dosáhnout záměrným ignorováním, zlehčováním nebo zkreslováním ruského pohledu.

Objektivní přehled západních médií o Rusku od zahájení speciální vojenské operace (SMO) v únoru 2022, jak jsem poznamenal, „naznačuje předsudky vůči ruské perspektivě, která zatemňuje redakční úsudky a novinářskou přesnost, což vede k tomu, že zpravodajství selže. ve svém poslání být ve svých předpovědích vždy přesný a včasný,“ uzavřel jsem nedostatky, které neslouží široké veřejnosti.

„Rok 2024 bude rokem, kdy lze očekávat, že Rusko bude dominovat celosvětovému zpravodajskému cyklu v celé řadě otázek, včetně ekonomických, sociálních, politických a bezpečnostních, z nichž všechny jsou v kompetenci legitimní žurnalistiky.

Mým cílem bylo dostat se tak, abych byl schopen poskytnout další novinářské kapacity k pokrytí toho, co jsem nazval „Ruské léto“.

Domníval jsem se, že existuje nedostatek kvalitního zpravodajství o ruských problémech, které nejenže přesně informuje o událostech tak, jak k nim došlo, ale také poskytuje přesnou prediktivní analýzu událostí předtím, než k nim dojde. Tento druh kvalitní prediktivní analýzy je to, co odděluje zpravodajství od prostého zpravodajství, a vzhledem k mému pozadí jako analytik zpravodajství jsem věřil, že mohu dosáhnout tím, že budu cestovat do Ruska a být svědkem důležitých událostí z první ruky.

Navrhl jsem zaměřit se na tři hlavní události – Petrohradské mezinárodní ekonomické fórum (SPIEF), které se konalo na začátku června, moskevskou konferenci o mezinárodní bezpečnosti (MCIS), která se konala v polovině srpna, a summit BRICS plánovaný na říjen.

Moji kolegové bohužel nesdíleli mé hodnocení ohledně nutnosti tak silně se zaměřit na Rusko. Neodradil jsem se a rozhodl jsem se, že úkoly, které jsem si stanovil v novinách, splním sám.

Tedy, vlastně ne sám od sebe – do této doby jsem navázal nejen pevné přátelství s hostitelem svých prvních dvou cest do Ruska – Alexandrem Zyrianovem – ale také společnou vizi o důležitosti americko-ruského přátelství.

Alexandra jsem oslovil v polovině února ohledně dvou konceptů. První bylo zachytit zážitky, které jsme sdíleli během mých dvou předchozích návštěv, a budoucí třetí návštěva formou dokumentárního filmu. Druhá zahrnovala přivezení mého podcastu *Ask the Inspector* do Ruska, kde bychom dělali rozhovory s ruskými úředníky a občany ve prospěch ruského i amerického publika.

Typickým způsobem Alexander nadšeně souhlasil a zahájili jsme proces kolaborativního brainstormingu, který skončil tak, že jsem v červnu odcestoval do Ruska spolu se soudcem Andrewem Napolitanem, hostitelem populárního podcastu *Judging Freedom*, spolumoderátorem mého vlastního podcastu, Jeff Norman a dvoučlenný tým dokumentárních filmů / podpůrný štáb. Soudce a já jsme se měli zúčastnit Petrohradského mezinárodního ekonomického fóra (SPIEF), kde jsme měli vystoupit nejméně ve dvou panelech a vést rozhovory s vysokými představiteli ruské vlády. Soudce se poté vrátí do USA a Jeff a jeho posádka dorazí na 40denní cestu, která nás a *podcast Ask the Inspector* zavede „od Tichého oceánu k Baltskému moři a všude mezi tím“.

Alexander Zyrianov (vlevo) a Autor (vpravo) v moskevské restauraci, leden 2024

Tato cesta byla extrémně ambiciózní a s takovou ambicí přišly zvýšené náklady. Zatímco náklady na předchozí dvě cesty hradil Alexander s cílem uhradit alespoň část nákladů z licenčních poplatků z prodeje ruského vydání mé knihy *Odzbrojení v době perestrojky/Gonka Razoruzhennia (Arms Race)* a dalších potenciálních projektů, bude tato cesta vyžadovat, abychom já a můj tým zaplatili náklady spojené s touto cestou (letenka, hotely, jídlo) předem. Kromě získávání finančních prostředků prostřednictvím darů a prodejem zboží jsme s Jeffem našli dárce, který byl připraven zaručit náklady na cestu a dokumentární film. Připravili jsme podrobný rozpočet a začátkem června jsme byli ve finální fázi zařizování převodu finančních prostředků.

Alexander a já jsme také koordinovali navazující cestu, kterou jsem očekával v polovině srpna. Dostal jsem pozvání od ruského přidělence obrany ve Washingtonu, DC, abych se zúčastnil Moskevské mezinárodní bezpečnostní konference (MISC). Po skončení konference jsme s Alexandrem plánovali natočit druhý dokumentární film o bitvě u Mariupolu. A nakonec mi Alexander zajistil pozvání na říjnový summit BRICS v Kazani.

Stručně řečeno, plán, který jsem nastínil v únoru a který byl mými novinářskými kolegy odmítnut, byl vzkříšen ve formě nezávislého novinářského projektu, který by pokrýval SPIEF, MISC a BRICS, a také 40denního nezávislého projektu spojujícího *Dokumentární projekt Waging Peace* a road show „ATI jde do Ruska“.

Bylo to doslova živoucí a dýchající manifestací vize, kterou předložil John F. Kennedy ve svém úvodním projevu na Americké univerzitě: vnést naději do amerického vyprávění o Rusku, být svědkem z první ruky ctností ruského lidu, zabránit vzniku třetího světa Válku a pomoci zabránit novým závodům ve zbrojení, to vše v zájmu budoucnosti mých dětí.

A pak to americká vláda zabila.

Můj pas zabavili členové celní a pohraniční služby 3. června, když jsem se připravoval na palubu letadla z letiště JFK, které mě mělo dopravit do Petrohradu.

Jedním šmahem byly měsíce podrobného plánování a příprav vynulovány jednáním vládních úředníků, kteří se zjevně obávali vyhlídek na mír mezi USA a Ruskem.

O dva měsíce později FBI provedla v mém domě příkaz k domovní prohlídce pod záminkou, že práce, kterou jsem dělal s Ruskem, vyžadovala, abych se zaregistroval jako agent ruské vlády.

Neexistuje žádný důkaz, který by podporoval takové obvinění, protože prostým faktem věci je, že jsem byl, jsem a vždy budu pánem svého vlastního programu; všechno, co jsem dělal – s Rusy a v Rusku – bylo děláno podle scénáře, který jsem napsal, odvozeného z agendy, kterou jsem vytvořil, s cílem dosáhnout cílů a cílů, které jsem si definoval.

Ano, pracoval jsem ruku v ruce se svým ruským hostitelem Alexandrem Zyrianovem. Možná se ministerstvo spravedlnosti a FBI obávají tohoto aspektu mé práce, protože si myslí, že ruská vláda

nějakým způsobem používala Alexandra jako zástěrku, aby mě naverbovala pro své účely.

Problém s touto teorií, kromě toho, že neexistuje ani špetka pravdy podložené fakty, která by ji podpořila, je v tom, že když toto píšu, Alexander Zyrianov sedí v ruském vězení a čeká na soud. Byl zatčen 3. června (ve stejný den, kdy byl zabaven můj pas) na základě obvinění z korupce. Od té doby byly tyto poplatky odloženy jako nepodložené. Nyní ruské úřady v Novosibirsku, Alexandrově rodném městě, připravují nový soubor obvinění, které se točí kolem jeho získávání finančních prostředků na podporu našeho projektu americko-ruského přátelství.

Alexandrův skutečný „zločin“? Snaží se napadnout zkorumpované vedení Novosibirsku tím, že se stane příštím starostou Novosibirsku. Náš projekt americko-ruského přátelství uspěl v jeho zviditelnění v Rusku, k velkému zklamání těch, které se Alexander snažil nahradit. Jediným Alexandrovým „zločinem“ bylo, stejně jako Ikaros, odvážit se letět příliš blízko ke slunci.

Autor (vpravo) s Alexandrem Zyrianovem (vlevo) v Novosibirsku, duben 2023

Regionální FSB (ruská verze FBI), operující na příkaz novosibirských vůdců, které Alexander vyzval, mu přistříhla křídla. Pokusili se o to už v listopadu 2023, kdy důstojník FSB Alexandrovi vyhrožoval zatčením, pokud neodstoupí ze své pozice ředitele Agentury pro rozvoj investic v Novosibirsku. Alexander se těmto hrozbám odmítl podvolit a zůstal ve své práci – po celou dobu se ucházel o kandidaturu na starostu Novosibirsku.

Jeho tvrdohlavost a ctižádostivost se ukázaly být jeho zkázou – FSB, opět operující podle pokynů zkorumpovaných novosibirských úředníků, zatkla Alexandra ráno 3. června, když se připravoval na odjezd z Novosibirsku do Petrohradu, kde jsme se měli setkat další den. .

Pokud něco, jsem to já, kdo by mohl být obviněn z Rusů (pokud by přijali paranoidní myšlení, které převládá na ministerstvu spravedlnosti a FBI) ze snahy zmanipulovat ruské volby. Alexander často říkal, že projev, kterého se mu dostalo prostřednictvím mých návštěv, zlepšil jeho politický profil. A vysvětlil jsem Alexandrovi, že s tím nemám problém. Pokud je FSB z poloviny tak paranoidní než FBI, pravděpodobně existuje v Rusku pod pečeti nahrazující obvinění, které čeká na mou další návštěvu Ruska.

Nemohu se dočkat, až uvidím, jak se detektivové Divize národní bezpečnosti pokusí tuto realitu přenést do svého příběhu „Ritter je ruský agent“.

Zdá se, že mír není oblíbeným tématem mezi mocnostmi v Rusku ani v USA

Doufám, že v Rusku zvítězí spravedlnost a že Alexander Zyrianov bude zproštěn všech obvinění z protiprávního jednání a bude mu dovoleno vrátit se ke své rodině, ke svému životnímu a ke svým životním vášním.

Jsem si jistý, že naše přátelství vydrží ve všem.

Otevřenou otázkou zůstává, zda náš společný projekt americko-ruského přátelství bude moci pokračovat. Víím, že to zůstává jednou z mých hlavních priorit, vzhledem k zásadní roli, kterou hraje při posilování mého úsilí v boji proti rusofobii a prosazování mého úsilí o podporu kontroly zbrojení a předcházení jaderné válce.

Civilní diplomacie však může vzkvétat pouze v prostředí, kde jsou zúčastněné strany – Rusko a Spojené státy – otevřené vyhlídkám na dialog mezi jejich příslušnými obyvateli.

Kdysi jsem věřil, že ruská vláda je tak nakloněna. Když je Alexander za mřížemi, už si nejsem jistý, že tomu tak je.

Vždy jsem věděl, že americká vláda, jak už to bývá, nakažená rusofobií, hleděla úkosem na druh budování mostů, do kterého jsem se zapojil. Ale byl jsem si také jistý, že moje práva jako amerického občana – svoboda slova, svoboda sdružování a (jako novinář) svobodný tisk – ochrání mě před předsudky těch, kdo jsou u moci.

Zabavení mého pasu a razie FBI v mém domě mi ukázaly, že jsem se mýlil.

A teď mi zbývá přemýšlet o své budoucnosti. Říká se, že schopnost člověka předvídat budoucnost je silně ovlivněna jeho vzpomínkou na minulost.

„Neptejte se, co pro vás může udělat vaše země. Zeptejte se, co můžete udělat pro svou zemi.“

Slova prezidenta Kennedyho, zakořeněná v mé mysli od mého dětství, dnes silně rezonují.

Je mou povinností jako občana Spojených států pracovat pro zlepšení svého národa.

Nejlépe to mohu udělat, když budu čerpat ze zkušeností v oblasti kontroly zbrojení a ze svých znalostí a porozumění Rusku, abych pomohl lépe informovat své spoluobčany o zásadní důležitosti zbrojení a o nebezpečích spojených s tím, že se zmíním o Rusku.

Byl jsem, jsem a vždy budu „americkým bojovníkem“.

Autor (vlevo) s Alexandrem Zyrianovem (uprostřed) a Alexandrem Duginem (vpravo), květen 2023

Můj dnešní boj není na nějakém vzdáleném cizím bojišti, ale spíše zde, doma, na půdě země, kterou jsem pověřen střežením a na jejíž obranu jsem připraven položit svůj život.

Moje přísaha námořní pěchoty stále rezonuje. Nesloužím prezidentovi, Kongresu ani žádnému odvětví vlády – oni slouží mně. Slouží nám lidem.

Jsem loajální k ústavě, kterou jsem přísahal dodržovat a bránit proti všem nepřátelům, zahraničním i domácím.

Obviněním mě, že jsem neregistrovaný ruský agent, FBI a ministerstvo spravedlnosti postavily první dodatek ústavy na hlavu. Zdá se, že svoboda slova není svobodná, pokud vláda USA neschválí obsah projevu. Zdá se, že na ministerstvu spravedlnosti je ve hře „ruská výjimka“, kde je ochrana prvního dodatku při řešení záležitostí týkajících se Ruska smetena stranou.

To nedělá Ameriku bezpečnější. Ve skutečnosti, uzavřením různých projektů, které jsem plánoval uskutečnit minulé léto, udělaly FBI a ministerstvo spravedlnosti svět mnohem nebezpečnějším místem.

Lze argumentovat tím, že flagrantním porušením mých práv podle prvního dodatku je největší domácí hrozbou pro ústavu Spojených států FBI a ministerstvo spravedlnosti.

Rozhodně je vidím v tomto světle.

Proto s nimi budu bojovat ze všech sil své morální a fyzické síly, abych zajistil, že si udržím schopnost pokračovat v projektu americko-ruského přátelství, jak uznám za vhodné – ne jak to nařizuje vláda.

Protože věřím, že největší existenční hrozbou pro Ameriku je dnes nukleární válka s Ruskem.

Protože se domnívám, že jed rusofobie zaslepuje americký lid vůči realitě této hrozby a jako takové vůči nutnosti vytvořit novou politickou cestu, pokud jde o Rusko.

Věřím, že je mou povinností jako amerického občana dotáhnout tuto misi do konce.

A budu proklet, jestli mě domácí nepřátelé americké ústavy zastaví.

Toto je bitva o duši Ameriky.

Za přežití amerického snu.

A pro přežití konstituční republiky, kterou nazýváme domovem.

Budu 28. září v Kingstonu ve státě New York s Geraldem Celentem, soudcem Andrewem Napolitanem, Maxem Blumenthalem a Anyou Parampilovou na akci Peace Freedom Rally/Operation DAWN/Family of Podcasts , kde se řeší otázky jako prevence jaderné války, svoboda slova Bude se diskutovat a debatovat o krizi v Gaze a stavu americké demokracie.

Continue Reading

Previous Perverzní perzekuce Slávka Popelky Fialovou vládou jako špatný seriál na pokračování

Next Zásadní odhalení skrytého významu výroku Krista